

ŠKOFIJSKI LIST

83.

Liturgične zadeve.

1. Češčenje sv. Rešnjega Telesa vernih duš dan. Dekret kongregacije za svete obrede z dne 26. februarja 1919 glede slovesne sv. maše de Ssmo Sacramento vernih duš dan:

Ex Constitutione Apostolica »Incruentum Altaris Sacrificium« Ssmi Dni nostri Benedicti Papae XV diei 10 augusti 1915 permittitur Expositio Ssmi Sacramenti pro Oratione XL Horarum etiam die Commemorationis omnium fidelium defunctorum. Attamen Missae de Requie cum vestibus sacerdotalibus coloris violacei non sunt celebranda ad Altare Expositionis.

Per eandem Constitutionem et subsequentem S. R. C. declarationem seu Decretum Urbis et Orbis, diei 28 februarii 1917, Commemoratio omnium fidelium defunctorum Festis solemnioribus primariis ritus duplicis primae classis aequiparatur.

Hisce praemissis, quaeritur: Licebitne adhuc celebrare unicam Missam solemnem de Ssmo Sacramento, vel de Pace, de qua sermo est in Instructione Clementina et in Decreto generali S. R. C., n. 3864, diei 9 iulii 1895, ad 4, pro Oratione XL Horarum, quando dies expositionis vel repositionis, aut medius incidit in diem Commemorationis omnium fidelium defunctorum?

Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, praepositae quaestioni, omnibus sedulo perpensis, respondendum censuit: Negative, et ad mentem.

Mens autem est: »In Ecclesiis ubi die Commemorationis omnium fidelium defunctorum fiat Oratio XL Horarum cum Ssmo Sacramento solemniter exposito, huiusmodi expositio sequatur, repositio vero cum processione praecedat Missam cantatam de die Commemorationis omnium fidelium defunctorum.« Et Sacra eadem Congregatio, approbante Ssmo Domino nostro Benedicto Papa XV, ita rescripsit, declaravit et servari mandavit.

A. A. S. XI. 1919, 142 s.

2. Pogrebni rekviem vernih duš dan praesente cadavere se sme peti; vzeti pa je eden izmed treh mašnih formularjev določenih za vernali duš dan in se molitvi maše dodá molitev za rajnega pod enim zaključkom. Določba kongregacije za svete obrede z dne 10. januarja 1919 se glasi:

Rmus Ordinarius Albinganensis Dioecesis a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliiter expostulavit, nimirum:

Utrum, attenta Constitutione Apostolica »Incruentum Altaris sacrificium«, diei 10 augusti 1915, in Commemoratione Omnium Fidelium defunctorum, liceat canere Missam pro defuncto, praesente cadavere?

Et Sacra Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus sedulo perpensis, rescribendum censuit:

Affirmative, iuxta Rubricas et Decreta. Missa autem sit una ex tribus Missis quae dicuntur in Commemoratione Omnium Fidelium defunctorum: et Orationi Missae addatur Oratio pro defuncto, sub unica conclusione.

A. A. S. XI, 1919, 143 s.

3. Sv. maše in delitev sv. obhajila pred izpostavljenim Najsvetejšim. Odredba kongregacije za svete obrede z dne 17. aprila 1919 se glasi:

Rmus Dnus Paulus Bruchési, Archiep. Marianopolitanus, Sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur, reverenter exposuit; videlicet:

»In nonnullis ecclesiis et oratoriis publicis vel semipublicis, ubi Ssmum Eucharistiae Sacramentum legitime asservatur, usus quidam introductus est, ut Missae cantatae vel lectae coram Ssmo Sacramento solemniter exposito in Altari celebrentur, atque intra vel extra Missas in eodem Altari, durante expositione, Sancta Communio Christifidelibus administretur. Hinc idem Archiepiscopus postulavit; Utrum hic usus permitti, vel tolerari possit?«

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, praepositae quaestioni respondendum censuit:

»Ad primam partem, praefatum usum non licere, sine necessitate, vel gravi causa, vel de speciali indulto; et ad secundam partem negative, iuxta Decreta, et detur Decretum n. 3448 »Societatis Iesu», 11 maii 1878, ad I.«

A. A. S. XI, 1919, 246.

Priponjna. V odloku z dne 11. maja 1878 (Decret. auth. C. S. R. n. 3448) je to-le vprašanje: Dubium I. »Quid sentiendum de usu in dies semper invalescente celebrandi Missas coram Sanctissimo Sacramento publice exposito in ecclesiis, in quibus non desunt alia altaria; item et distribuendi sacram Communionem in iisdem Missis et extra Missas in eodem altari?« — Odgovor se glasi: Ad I. »Ad primam partem: non licere sine necessitate, vel gravi causa, vel ex speciali indulto; ad secundam partem: negative.«

Oba odloka govorita o slučaju, ko je presv. Rešnje Telo slovesno izpostavljen za »večno molitev«, Pri oltarju, na katerem je Najsvetejše izpostavljen, bodi samo ena maša, namreč tista maša, med katero se Najsvetejše izpostavi. Druge maše naj bi ta dan bile pri drugih oltarjih, če so kateri v cerkvi. Tudi sv. obhajilo naj se ne deli pri oltarju, na katerem je Najsvetejše izpostavljen. Pripravi naj se za ta dan tabernakelj za silo na kakem drugem oltarju; tu naj se ta dan hrani ciborij s sv. hostijami in tu naj se deli sv. obhajilo. Odlok velja tudi za majhne cerkve na deželi (C. S. R. 23. nov. 1880. n. 3525 ad 4), razen če so morda kje take razmere, da res ni mogoče drugače, kakor da se beró sv. maše in se deli obhajilo pri oltarju, na katerem je Najsvetejše izpostavljen.

84.

Misijonski križ in odpustki.

Ker se zdaj v ljubljanski škofiji vrše po dočlenem redu misijoni, se v naslednjem objavlja dekret Supremae S. Congr. S. Officii (Sectio de indulgentiis) o misijonskem križu:

Ut piarum missionum, quas ad populum verbi Dei paecones habuerint, memoria perseveret ac fructus, passim usu receptum est, ut Crux aliqua, sive in templis, sive apud illa, sive etiam penitus in aprico, rite benedicta erigatur. Vivificum Redemptionis signum aptum est nimurum ad Religionis reclamanda paecepta, ad poenitentiae insinuanda proposita, ad spem futurorum erigendam. Ordinaria Episcoporum auctoritas et Apostolicae Sedis liberalitas censuerunt iampridem, munere Indulgentiarum esse ditandos qui pie se ad haec Signa converterint. Placuit porro Ssmo D. N. D. Pio Pp. X, de Emorum Patrum Cardinalium Inquisitorum generalium consulto, variam in re tollere mensuram, et conformes ubique concedere Indulgencias. In audientia igitur R. P. D. Adsessori S. Officii, feria IV, loco V, die 3 augusti 1913, imperita, apostolica Sua utens auctoritate, abrogavit beatissimus Pater omnes hucusque, etiam a Se suisve praedecessoribus, Crucibus missionum adnexas Indulgencias, quacumque id factum fuerit vel solemniori forma, quolibet, etiam peculiari et specifica mentione digno, Personarum vel Religiosorum Institutorum privilegio, et sequentes novas, sub enunciandis conditionibus, tribuere dignatus est:

I. Plenariam, defunctis quoque applicabilem:

1. die erectionis seu benedictionis ipsius Crucis memorialis;
2. die anniversario eiusdem erectionis seu benedictionis;
3. die festo Inventionis S. Crucis (3. maii);
4. die festo Exaltationis S. Crucis (14. septembris), vel uno ex septem respective sequentibus diebus.

Ad has Indulgencias assequendas, oportet ut fideles Ssmam Eucharistiam, rite exspiat, suscipiant, Crucem praedictam et aliquam ecclesiam vel publicum oratorium visitent, atque ad mentem Summi Pontificis preces fundant.

II. Partialem, quinque annorum totidemque quadragenarum, similiter applicabilem, semel in die ab iis fidelibus lucrandam, qui corde saltem contrito supradictam Crucem aliquo devotionis signo exteriori salutaverint, ac Pater, Ave et Gloria in memoriam Dominicae Passionis recitaverint.

Esto autem Crux erigenda ex solida decoraque materia confecta; determinato loco adhaerat, vel basi firmiter sustentetur; benedicatur per sacerdotem qui in S. Missione conciones habuerit; accedat insuper, pro his peragendis, consensus Ordinarii loci.

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla brevis expeditione. Contrariis non obstantibus quibuscumque. A. A. S. V, 1913, 429 sq.

85.

Zakon o polnoletnosti.

Uradni list št. 143 objavlja pod št. 640 zakon o polnoletnosti z dne 31. julija 1919, ki se glasi:

Člen 1.

Državljan kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev postane polnoleten, ko dovrši 21. leto življenja.

Člen 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglaši.

Kdor je že pred tem po posebnih zakonitih predpisih postal polnoleten, ostane polnoleten.

Kdor je že prej dovršil 21. leto življenja, a po dosedanjih zakonitih predpisih ni bil polnoleten, postane polnoleten z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo; veljavnost in pravne posledice njegovih dejanj, izvršenih pred tem, se bodo presojale po zakonih, ki so veljali do sedaj.

Člen 3.

Minister za pravosodje se pooblašča, da izvrši ta ukaz.

86.

Odlok glede štipendija za manualne in ustanovne maše.

Ker so se gmotne razmere duhovštine od časa zadnjega odloka z dne 20. sept. 1918, Škof. List 1918, str. 130, poslabšale, določam s tem, da naj znaša v ljubljanski škofiji štipendij za manualne maše 6 K., za ustanovne pa 9 K. Poslednja taksa velja tudi za manualne maše, ako so voljene po oporokah zanje večji zneski brez določenega števila sv. maš.

Na temelju tega odloka naj se že obstoječe ustanovne maše reducirajo tako, da dobi duhovnik za vsako mašo 9 K. Radi tega bodo odpadle nezadostno dotirane slovesne obletnice. Ustanovljene maše pri podružnicah se smejo, ako krajevne razmere to dopuščajo, vsled pooblaščenja svete stolice z dne 23. sept. 1918 opravi-

viti v župni cerkvi. Vsled redukcije pri mašnih ustanovah se prejemki drugih deležnikov (organist, cerkvenik, cerkev) ne smejo zmanjšati.

Nove ustanovljene maše naj se tudi nadalje še ne sprejemajo.

Gospodje duhovniki se opozarjajo na splošno določbo, da mašne intencije, ki jih sami ne morejo opraviti, pošljejo ordinariatu.

Mašnih intencij ni dovoljeno brez škofijskega dovoljenja pošiljati v kraje izven škofije.

Ta odredba velja od dneva razglasitve v Škof. Listu.

V Ljubljani, 5. septembra 1919.

† Anton Bonaventura,
škof.

87.

Zakonske zadeve.

Pooblastila za poroko so pogostokrat pomajkljiva in nezadostna ter ne odgovarjajo dolčilom kan. 1096, § 1. Zato naj se rabi za pooblastilo za poroko naslednje besedilo:

Pooblastilo.

Podpisani župnik pooblašča s tem I. I., župnika v , oziroma enega izmed njegovih duhovnih pomočnikov, da sme cerkveno poročiti ženina I. I. (natančni podatki rojstva itd.) in nevesto I. I. (natančni podatki rojstva itd.).

Zupni urad v
dne 19 . .

I. I.
župnik.

Ako se v pooblastilu ne navedejo natančni podatki o ženini in nevesti, ki so potrebni za vpis v matico, na se dodá uradni oklicni list.

Naznanilo o poroki v zmislu kan. 1103, § 2, izvrši župnik poročevalec, ne župnik, ki je dal pooblastilo. Samo po sebi umevno je, da se pri tem ne sklicuje več na dekret »Ne temere«, ampak na tu imenovani kanon cerkvenega zakonika.

88.

Škofjski šematizem za l. 1920.

Vsled obče izražene želje namerava ordinariat za l. 1920. izdati spet popoln šematizem.

Zato se župnim uradom naroča, naj sestavijo za svoje župnije popolno besedilo

teksta za šematizem. Za podlago naj se vzame šematizem l. 1917. Format papirja $\frac{1}{2}$ pole, piše naj se na eni strani. Pisava bodi dobro čitljiva in ne preveč skupaj radi morebitnih korektur pri ordinariatu.

Poročila naj se pošljejo ordinariatu potom dekanijskih uradov najkasneje do 1. novembra 1919.

Hkrati naj se dodá naročilo za direktorije in šematizme l. 1920.

89.

Bogoslovna fakulteta na vseučilišču v Ljubljani.

Na teološki fakulteti ljubljanskega vseučilišča, ustanovljenega po zakonu z dne 23. julija 1919, so bili z naredno Nj. kraljevske Visokosti prestolonaslednika Aleksandra z dne 31. av-

gusta 1919 imenovani za redne profesorje: dr. Aleš Ušeničnik, dr. Franc Ušeničnik in dr. Ivan Zore, bogoslovni profesorji v Ljubljani.

90.

Škofijska cerkvena sodnija.

Z odlokom z dne 5. avgusta 1919 je gospod knezoškof imenoval v zmislu kan. 1572—1590 člane cerkvene sodnije, kakor sledi:

Predsednik: dr. Ivan Janežič, profesor bogoslovia.

Prvi namestnik: dr. Ferdinand Čekal, stolni kanonik.

Drugi namestnik: dr. Franc Ušeničnik, profesor bogoslovia.

Prosinodalni sodniki-svetniki: Ignacij Nadrash in Alojzij Stroj, stolna kanonika; mons. Viktor Steská, ravnatelj šk. pisarne v pok.;

dr. Alfonz Levičnik in dr. Gregorij Pečjak, gimnaziska profesorja-veroučitelja; P. dr. Gvidon Rant O. F. M., gvardian.

Promotor iustitiae: dr. Janez Zore, profesor bogoslovia; namestnik: dr. Janez Fabijan, podvodja v duh. semenišču.

Branitelj vezi (zakonske in mašniške): dr. Alojzij Nasstran, duhovnik C. Miss. S. Vinc.

Notar: Jožef Dostal, ravnatelj škof. pisarne; Franc Lončar in Jakob Strekelj, tajnika škof. pisarne, namestnika.

91.

Konkurzni razpis.

Razpisuje se župnija Preserje v vrhniški dekaniji in beneficij v Št. Vidu pri Zatičini.

v Št. Vidu pri Zatičini na župnika imenovane župnije kot patrona.

Pravilno opremljene prošnje je vložiti pri ordinariatu najkasneje do dne 20. oktobra 1919.

92.

Škofijska kronika.

Stare Loke v Stopiče, Janez Jalen iz Črnomlja v Staro Loko, Vincencij Zor iz Srednje vasi v Bohinju v Črnomelj, Franc Učakar iz Sore v Srednjo vas v Bohinju, Jožef Arh iz Loškega potoka za prefekta v Zavod sv. Stanislava, Jakob Miglič s Studenega v Loški potok, Anton Zalokar iz Knežaka v Dolenjo vas. — P. Pavel Bitnar O. T. je premeščen iz Metlike na Vinico.

Nameščeni je Mihael Planinšek, duhovnik tržaške škofije, za kaplana v Sori.

Stalni pokoj je dovoljen Mihaelu Horvat, župniku na Studencu, začasni pa Edvardu Šimnic, župniku v Preserju.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 25. septembra 1919.

Vsebina: 83. Liturgične zadeve. — 84. Misijonski križ in odpustki. — 85. Zakon o polnoletnosti. — 86. Odlok glede štipendija za manualne in ustanovne maše. — 87. Zakonske zadeve. — 88. Škofijski šematizem za l. 1920. — 89. Bogosl. fakulteta na vseuč. v Ljubljani. — 90. Škof. cerkv. sodnija. — 91. Konk. razpis. — 92. Škof. kronika.